

Datum 2024-09-30

FI dnr 24-26906

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

2024:2 Inlåning genom digitala inlåningsplattformar

Sammanfattning

Vid inlåning som sker genom en digital inlåningsplattform är det företaget som tillhandahåller den digitala inlåningsplattformen (plattformsföretaget) som placerar inlåning från tredje parter hos kreditinstitut mot en avgift i den mening som avses i artikel 411.4 i tillsynsförordningen¹. Ett sådant företag ska därför betraktas som en inlåningsförmedlare enligt förordningen.

Frågeställning

I det här ställningstagandet behandlar Finansinspektionen följande fråga:

Ska företag som tillhandahåller digitala inlåningsplattformar (plattformsföretag) anses vara inlåningsförmedlare enligt tillsynsförordningen?

Frågan har betydelse bland annat för den utflödesvikt som ett mottagande kreditinstitut ska tillämpa för plattformsinlåningen enligt artikel 28.1 i LCR-förordningen², samt för den faktor som ett sådant institut ska tillämpa vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering enligt artiklarna 428l och 428am i tillsynsförordningen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.

Bakgrund

En digital inlåningsplattform är en tjänst som tillhandahålls huvudsakligen via webbplatser och mobilapplikationer. Med hjälp av en inlåningsplattform kan privatpersoner och företag jämföra de lånevillkor, exempelvis inlåningsräntor, som olika kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) erbjuder. På inlåningsplattformen kan användarna också öppna sparkonton hos kreditinstituten samt göra insättningar och uttag. Plattformföretaget har ett avtalsförhållande med de kreditinstitut som är anslutna till plattformen. Företaget tar ut en avgift, antingen av de anslutna instituten eller av användarna. Avgiften kan vara utformad på olika sätt, till exempel som en provision på den inlåningsränta som en användare får av ett kreditinstitut som är anslutet till plattformen.

Gällande rätt

En inlåningsförmedlare är, enligt artikel 411.4 i tillsynsförordningen, en fysisk person eller ett företag som placerar inlåning från tredje parter, däribland inlåning från allmänheten och företag, men exklusive inlåning från finansiella institut, hos kreditinstitut i utbyte mot en avgift.

Bedömning

På finansmarknaden förekommer det digitala inlåningslösningar där det företag som tillhandahåller lösningen sköter hela förvaltningen åt användarna. I de fallen är det företaget som tillhandahåller inlåningslösningen som – beroende på vad som är mest förmånligt för användaren – avgör hos vilket kreditinstitut som inlåningen ska placeras. Företaget utför också de transaktioner som krävs. I en sådan situation är det tydligt att det är det företag som tillhandahåller inlåningslösningen som placerar inlåningen hos kreditinstitut på det sätt som avses i artikel 411.4 i tillsynsförordningen. Företaget är därför en inlåningsförmedlare.

När det gäller digitala inlåningsplattformar är det i stället användaren själv som avgör hos vilket kreditinstitut som inlåningen ska placeras. Användaren gör dock sitt val med hjälp av information från inlåningsplattformen, där plattformföretaget presenterar de tillgängliga alternativen. Det är också plattformföretaget som utför de transaktioner som krävs för att placera inlåningen. Finansinspektionen anser därför att det i denna situation är plattformföretaget som placerar inlåning hos kreditinstitut på det sätt som avses i artikel 411.4 i tillsynsförordningen. Även ett sådant företag är därför en inlåningsförmedlare i tillsynsförordningens mening.

Denna tolkning av artikel 411.4 i tillsynsförordningen ligger i linje med syftena med tillsynsregleringen på bankområdet, på så sätt att egenskaperna hos olika slags inlåning då beaktas i högre grad när man bedömer om ett kreditinstitut uppfyller tillsynsförordningens likviditetstäckningskrav (se artikel 412). Inlåningsplattformarnas utformning kan skapa en större flyktighet i inlåningen som placeras med hjälp av dem. En större flyktighet är också anledningen till att en högre utflödesvikt och en lägre faktor vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering gäller för inlåning som kommer från inlåningsförmedlare, enligt artikel 28.1 i LCR-förordningen respektive artikel 428l och 428am i tillsynsförordningen (jfr artikel 22.1 i LCR-förordningen och skäl 45 till tillsynsförordningen).

Detta rättsliga ställningstagande gäller tills vidare.

Kontaktperson

Om du har frågor om detta ställningstagande, mejla finansinspektionen@fi.se.